

af, hvordan Apotekervæsenet bør ordnes, og jeg tænker, at det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds har gjort det samme for sit Vedkommende.

Det ærede Medlem udtalte saa sin anbefaling af Ændringsforslag Nr. 1 angaaende en Afløsning af de salgbare Apotekerprivilegier. Det ærede Medlem udtalte sig, som om det var sandsynligt, at Medicinpriserne blev fastsat under Hensyn til, at Gælden paa de salgbare Apoteker kunde blive forrentet. Herom vil jeg sige, at jeg tror, det ærede Medlem i det Stykke befinder sig i en Vildfarelse. Hvis jeg i det hele taget skulde udtale en Formodning om, efter hvilke Hensyn Medicinpriserne fastsættes, vil jeg sige, at det maa vel ogsaa ske under Hensyn til, at Apotekerne faar en passende Avance, og jeg vil næsten være tilbøjelig til at antage, at det mere er Hensynet til de smaa end til de store Apoteker, som i saa Henseende bliver bestemmende for Medicinpriserne, idet det er klart, at de store Apoteker, hvortil gennemgaaende de salgbare Apoteker hører, bedre kan hjælpe sig med lille Avance end de smaa Apoteker. Men hvis det virkelig er saadan, at der ved Medicinprisernes Fastsættelse tages Hensyn til Indehaverne af salgbare Apotekerprivilegier, vil jeg sige, at det er i alt Fald et uvedkommende Hensyn, som Statsmagten aldeles ikke behøver at tage, lige saa lidt som den behøver at undse sig ved at oprette saa mange personlige Apotekerprivilegier, som den vil, og derigennem i Virkeligheden formindske Prisen paa og Værdien af de salgbare Apotekerprivilegier.

Maa jeg i denne Forbindelse endvidere nævne een Ting. Idet jeg i øvrigt ikke ønsker at komme ind paa en Realdebat om de Grunde, som kan tale for og imod Afløsning af de salgbare Apotekerprivilegier, vil jeg dog sige, at det kunde ogsaa tænkes, at Statens Overtagelse af disse salgbare Apotekerprivilegier kunde have uheldige Følger. Man kunde sige som saa: Naar Staten køber disse Apotekerprivilegier, bliver den interesseret i, at Apotekerne svarer en saadan Afgift, at de kan forrente den Sum, som er givet for Privilegierne, for at Staten ikke skal tabe noget paa den Forretning. Hvis det, efter at Staten har købt disse Apotekerprivilegier, skulde vise sig vanskeligt at faa den dertil anvendte Sum forrentet gennem den Afgift, Staten paalagde disse Apoteker, kunde det tænkes, at nogle kom paa den Tanke, at Medicinpriserne skulde sættes op, og hvis

det skulde blive Tilfældet, var Publikum vel rejst, thi Publikums Interesse ligger i at faa god og navnlig billig Medicin og at have let Adgang til at faa den, og det interesserer i og for sig slet ikke Publikum, om den Medicin, man til den givne Tid faar, kommer fra et Apotek med salgbart eller et Apotek med personligt Privilegium.

Naar det ærede Medlem (Sigvald Olsen) udtalte, at jeg formodentlig var enig med ham angaaende Forstaaelsen af § 12, saaledes som den bliver affattet, efter Udvalgets Ændringsforslag, skal jeg herom sige, at jeg ikke er ganske klar over, hvilken Opfattelse det ærede Medlem har af denne Bestemmelse, men jeg har i Udvalget sluttet mig til den Redaktion af det paagældende Ændringsforslag, som hele Udvalget er enig om, og jeg forstaar den omhandlede Del af § 12 saaledes, som den naturnødvendigt maa forstaaes ifølge sin Aand og Ordlyd; i øvrigt overlader jeg til Administrationen lige saavel paa dette som paa andre Omraader at træffe den rette Forstaaelse og Fortolkning ved Gennemførelsen af den paagældende Lovbestemmelse.

Sigvald Olsen: Jeg beklager, hvis den ærede Ordfører (Laust Jensen) skulde have misforstaaet mine Udtalelser angaaende Apotekernes Indflydelse paa denne Sags Behandling. Mine Udtalelser var kun foranledigede ved det ærede Medlem fra Sakskebings (Rørdam) Anke over, at man her havde udtalt sig om Folk, som ikke var i Stand til at forsvare sig, og jeg mente med mine Udtalelser kun dette, at det var heldigt, at der her i Tinget havde været Medlemmer, som var i Stand til at forsvare Apotekernes Interesser.

At Medicinpriserne fastsættes mere af Hensyn til de smaa Apoteker end til de store, skal jeg ikke bestride, men det ærede Medlem vil formodentlig heller ikke bestride, at de store Apoteker profiterer mere ved Prisernes Fastsættelse end de smaa, fordi deres Omsætning er saa meget større og Priserne jo ikke er forskellige.

Den ærede Ordførers Udtalelse om § 12 er jeg tilfreds med, da han ikke har forsøgt at imødegaa min Opfattelse af, hvad der ligger i Ændringsforslaget under Nr. 13, nemlig at Hospitalerne har Ret til paa samme Maade som hidtil at dispensere Medicin til Patienterne paa de forskellige Stuer uden Underskrift for hver enkelt Rekvision.

Hermed sluttede Forhandlingen.